me audit. et ideo cū oīb homo teneat
deū honorare debz. et plātum suū hō
rare. Mag in sermone. Qui hōrat
missos. necesse est hōrare mittentē.
Et sciendū q honor iste consistit in tribꝰ
de quibus Ert. ii. Qui timet deum
hōrat pnts in ope et sermōe et oī
patientia. In ope pmpte obediendo.
devote seruiendo reuerēter assistendo.
et huiusmōi. In sermone reuerenter
ei loquendo et audiendo et hꝰ modi.
In patia expressꝰ et īfirmitates eiꝰ.
et filia patiendo ferendo. De ītore
i quo debet esse prelatus Cap. C.
Amore coram dō sub
stratus sit pedibꝰ vrīs. Hic po
nitur mādatū curta terna bonam
cōdicionē plati. et est sensus q̄ius
coram vobis supponatur honore.
tū timore debet vobis suppoī. Et
nondū q̄ licet oīb homo semp de
beat esse pauidꝰ. tū platis magis
est timendū q̄ subditis. Ipī ei hīt
reddere rōem nō solū de se. sz et de
subditis. Hebre. vltio. Ipī cū pui
gilat q̄ reddituri ionem p aīabꝰ
vrīs. cū a aīe sit res valde preiose. et
valde dilēe deo et valde facile peant.
q̄tum debet timere qui sic eas accip
in custodia q de eis redditurꝰ est deo.
Ideo hoc timens auctꝰ dicebat. Cū
faciam cū a me exigēt ra ad tot aīa
rū q̄ pendēt ad collū meū. Item ipsi
q̄si prīcipes erātꝰ et ī ipīs victis
facile totus exercitꝰ dissipat. Mach.
ix. Cecidit iudas et reliq fugerunt
et ideo demones acrius eos īpugnant.
Regū xiij. totū pondꝰ plij
versū est in saul. Di autē omīs nātā
lit timet hostē q̄ tū debet hō rōnabi
time hostes suos. Regū xviij. vidit
saul castra philistijm et timuit et
expauit cor eiꝰ nimis. Item sicut dī
de prīe impio congrūt filij. ita de milit
platis q congrūt cora deo multi subditi.
Qndꝰ pemēt aū tribunal xpī vbi
audient pupillorū et viduarū q̄ri
monia q̄ub allegacio dura. O q̄tū
vereat timuisse q̄rimonia istā. Job qui
dicit xxxi. Si adūsū me tra mea cla
mat q̄ dicit ita in cāu q tra mea ū
habet adūsū me q̄relā. q exponit q̄
de plato et subditis. Cū g paucī aut
q̄ nulli sint qui habeāt a qui habē
possint hanc fiducia. q̄ pocꝰ teste
conscia multa fecerit uel omiserint
de quibꝰ subditi q̄ possint sic bal
mūs regis cōtra quē clamāt subdi
ti. Ī maiori debet ee tīore q̄ simpler
miles. nulla cōtra se hīs querelam
talem. ita et platis ī maiori debet ee
timore q̄ subditis. Item dicit augustꝰ
de plato q̄to ī loco superiore. tanto ī pe
riculo maiore usatur. et hoc qz facilꝰ
cadit. Qndꝰ facile est ī alto itueri
obstupescē. cadit ei grauꝰ si cadit.
Luc. xiij. illud. q̄to status alcor. tanto casꝰ
grauior. Cū g oī hoī ī maiori pe
riculo constituto magis sit timendū plato
eo q est ī alto q̄ subdito qui est ī imo
i quo nō ita facile cadit quis nec ita
grauit. Item signū est diuini amoris
cū quis nō exponit occupationibus
placoīb. Gregꝰ. Qui seruiens deus
quos tenē dilexit ab exterioribꝰ actī
bus abscōdit. Nam et pīfamilias ad
eū laborē seruos mittit a quo filios
suspendit. et vnde filij tenori sūt sig
nat diuine racīdie occupacio ī pre
lacione. Augustinꝰ In nullo m̄ ma
gis sencio deū racīdū q̄ cū essem
indignꝰ pom ad tenū positus sū
ad gubnaculū. Cū g secū lꝰ platꝰ
maiora signa habeat diuine racī
die cōtra se q̄ subditus magis ē ei
timendū q̄ subdito. Item platus ad
plura obligatur q̄ subditꝰ sic dī
alicui ville plus tenetur et quod
hospitalitatē. et quo ad elemosīb
et quo ad alia multa q̄ sui subiect.
Luc. xij. Cui gmēdauerūt multum
plꝰ petet ab eo. De quibꝰ gregoꝰ
ī pasto. Hic gꝰ rōr nctē est cogitacōē
mūdꝰ. accepcōē papuꝰ. silēcio dis
tub. ī verbis vtilis singulis cōpas
sione pximus p cūctis gtē placōē

suspēsus. bū agentibꝰ humilitre socius.
cōtra delinquēntē vna p zelū iustice e
rectus. ītiorū curā in exteriorū occupa
cione nō minuēs. exteriorū prudentiā
ī multore sollicitudīe nō eliniquēs. qui
autē ad plura tenet plꝰ debet time.
pt hoc Gregꝰ nazāzenus videns q
non potest implere tot ad q̄ tenebat
timens aīe sue relicto epātu fugit in
solitudīē sicut legit in apologetico
eiꝰ. Item int septē epōs asye qui ꝓ su
excellencia vocati sūt angeli. repīt
multi qtra quos dīs aliqua habuit.
et licet pauca. tū nō omisit. q̄ illa im
paret. Qnātū q̄ debēt alij plati sibi cō
re qui lōge sunt a statu ā gelico. Item iu
dicū durissimū in hijs qui presunt
fiet sicut dicit sap. vi. Di q̄ omībus
timendū est iudicū. tū plꝰ est istis ti
mendū ꝓ duricia iudicij q̄ cōmāt
eis scp̄tura. Quia igit ꝓter hꝰ ma
gis timendū est plato q̄ subdito. bū
dicit. Amore coram deo substratus sit
pedibꝰ vrīs. ut et si superior sit hōre ī
ferior sit timore. De caritate cor q̄
ptinet ad officū plati. Cap. C. xxxiij.
Ora omēs seipm bonoꝝ opū
pbeat exemplū. corripiat ī
quietos q solet pusillanimes. suscipi
at ifirmos patēs sit ad omīs. Hic
tradit mādatū cta quartā bonam
plati cōdicionē. q ptinet ad officij
executionē. Et nondꝰ q secū multi
plicē subditoꝝ varietatē. incūbit
varia agere. Huiusmōi autē exēplum
pomit Gregꝰ nazāzenꝰ dicēs. Si pos
sibile esset vnū aīal fieri ex diāsis
aīalū et bestiarꝝ grūbꝰ. tābet ei
qui curā hīet illiꝰ aīalis tot varia
facere q̄t varietas singulorꝝ aīalū
requīrit. Nō enī eadem vox apta est
oībus. nec a stē sibilus a gūt nec ite
abꝰ oībꝰ cōuenit. ne palpādi et fo
vendi modꝰ itē est. Imo ipīs q̄ibus
alie mitigant alie excitāt ad furo
rem. cū ergo eadē cor pꝰ sine ggꝰ ra
ciones gmisse plato. huiusmōi var
ietates hīt. Imo plures secū lꝰ

modi varietates. oportet platū offi
tū variare huiusmōi autē exēplum
habet in paulo. Vnū ītē gregꝰ. Qꝰ
dignē eloqui valeat cotidianā p
singulis prudentiā et sollicitudinem
oīm ecīaz pauli erga oēs miserior.
q̄ oīb frēno caritatis affīī. offēdicu
lū quibꝰ pacebat et paulꝰ īfirmabat.
scādalizabat aliis et paulꝰ vrebat.
Legēs dat seruis et dīs principibꝰ
et subiectis. viris et mulieribꝰ. puri
bꝰ et liberis. nuptis et īnuptis. cōti
nētibꝰ et luxuriosis. sapiētibꝰ et īsi
piētibꝰ. cōtrasioī et ꝓpacio. ecclie et
seculo. spīū et carni. p alijs quidem
letat et grās agit. alios castigat et
corrigit. alio gaudīū et coronā nōi
nat. alios vo stultiae notat. Cū alijs
quidē bū circuibꝰ cerit alios āt male
curiētes refrenat et īuocat. Nūt se
parat de ecīa nūt capit et caritatem
confirmat. nūt luget aliquos. nunc
letificat et alijs. nūt lacte potat. nū
mistia reuelat. nūt se deicit et exequat
humilibꝰ. nūt secū erigit humiles et ex
altat nūt ꝓponit spīm māsuetudīb.
nūt superbis et arrogāntibꝰ aplice pīā
tis virgā minat. nūt erigit ad īsū
erectos. nūt efficit discipulis tādē si
nūt fouēat filios suos. nūt aplōr
oīm est mūnꝰ nūt deuinētium su
pplicet p eū qui īse loquit nūt dis
solui desiderat et ee cū xpo. nūt pma
nere ī carne ppt eos qui indigēt ne
cessariū pbat. nō enī q̄ut q̄ sua sunt
sz q̄ filiorꝝ sūt. Licet igitur secū pdēt
plima pīneāt ad plati officium.
tū augꝰ cta pauca magis nctia
q̄ q̄ sūt. tradit hic mādatū dicens.
circa omēs ie. Hīt autē hec tracta ab
aplō pmū sumit de epla. Tytū iij.
Alia quatuor de epla. Thessa. v. Et
nota q̄ me oīa q̄ magis sūt nctia
plato est bonū exemplū sine hoc ei
carēt efficacia q̄ q̄ facit. 2m cor
rectio malorꝝ. Qꝰ enī ptesset ei bū
facere si mala sustinet. 3m ē cōsolacō
afflictorū. non enī solū cōtra vicia